

Kjære venner!

Vi er nå tilbake i Soddo. Turen til Jinka har vært et høydepunkt på denne reisen. Vi traff mange kjente fra forrige gang og det var for min del veldig hyggelig igjen å få være kirurg for folket i Sør-Omo, sammen med kirurgene Jerin og Thorleif Kiserud. Dagene gikk bare så altfor fort, vi skulle gjerne ha vært der lengre, men det var ikke mulig denne gangen.

Foran den nye sykehusporten.

I Jinka går nå NLM-prosjektet ved kirurgisk og gynekologisk / obstetrisk avdeling mot sin avslutning. Norsk Luthersk Misjonssamband og NORAD har støttet disse avdelingene med personell, utstyr og økonomisk siden oppstarten i 2001. Nå er det meningen at sykehuset skal klare seg selv fra nyttår av. NLM kirurgene og en jordmor vil gå over til ett nytt prosjekt, RMM (Reducing Maternal Mortality) som har som hovedoppgave å redusere mødre-dødelighet ute i distriktene. Mye bra er oppnådd av sykehuset, de har nå tre anestesi-sykepleiere, tre helseoffiserer, en gynekolog og ti GP – leger, men mangler altså en etiopisk kirurg. Hvordan det ordner seg etter jul, er det nå ingen som vet. Jeg var sammen med en etiopisk lege, dr Yared i min periode i Jinka fra 2007 – 2008, som utdanner seg til kirurg, han har i hvert fall tidligere uttrykt et ønske om å komme tilbake til Jinka som ferdig kirurg, men det er usikkert og han er ikke ferdig før neste år. Det var flere av de etiopiske ansatte som uttrykte stor bekymring for hva som kom til å skje etter jul, og jeg skulle ønske at det hadde vært mulig å fortsette prosjektet en stund til, men det er nok vanskelig. Denne usikkerheten og fremtids-utsiktene for sykehuset i Jinka får vi legge i Guds hender i bønn og stole på at Han ordner alt til det beste.

Vi reiste fra Jinka på onsdagen, og kom oss greit til Arba Minch. Ett mindre uhell hadde vi dessverre på veien i nærheten av Konso. Ungene, og spesielt i det området der, pleier å springe mot bilene og rope etter "Highland, highland" (i betydning vannflasker) og etter "money, money". Vi har som regel hatt med en del vannflasker som vi gir vekk, det kan være svært varmt, men de har vi nok gitt vekk til folk som ser ut som de trenger det mer enn disse springende ungene. Ungene har ikke begrep om hvor farlig bilene er, og det hender at noen blir påkjørt av biler, andre ganger

Bilen pakkes før avreise fra Jinka. Vi tar med til Addis Abeba tingene som ble stående igjen i 2008.

Olaf overvåker ivrige hjelpere som fester søppelposen over den knuste bakruta.

hopper de opp på bilene bak og kan falle av når bilene setter opp farten. Selv opplevde jeg for noen år siden at en unge sprang rett inn i siden på bilen min (jeg holdt heldigvis ganske lav fart), ungen datt, men reiste seg og tumlet uskadd tilbake – heldigvis. Noen av disse ungene har nå begynt å kaste stein og annet etter biler som ikke stopper og når de ikke får noe. Andre ganger slår de på bilen med stokker. Vi er ikke helt sikre på hva som skjedde, men i hvert fall ble bakruta knust og vi kjører nå rundt med en sort søppelsekk i stedet for bakrute. Ruta har vi prøvd å bytte, både i Arba Minch og i Awassa, men det ser ut som om vi må vente til vi kommer til Addis Abeba før den kan bli byttet. Det var selvfølgelig ergerlig, men vi er glade for at ingen ble skadet.

I Arba Minch gikk Olaf av og skal være en uke på den tekniske skolen der. Før vi dro videre hadde vi en hyggelig samtale med Qes Esayas som er president (biskop) i Sør-Vest Synoden. Han uttrykte et ønske om helsemisjons engasjement i sin synode, og det var vi veldig glade for.

Soddo ankom vi onsdag kveld, vi er nå installert i gjestehuset, og det er riktig trivelig. Her mangler det til tider vann, i Jinka manglet vi strøm. Det er nok enklere å klare seg uten strøm enn vann.

Torsdagen opererte jeg på sykehuset her, jeg gjorde transvesikal prostatektomi, struma og ektopisk svangerskap, det vil si at jeg var innom urologi, endokrin kirurgi og gynekologi. Ingen av disse operasjonene er noe jeg gjør hjemme i Arendal. Livet som kirurg er svært annerledes i Afrika enn hjemme i Norge hvor alt er blitt så super-spesialisert.

Fredagen reiste vi til Awassa for å besøke Christian og Jeanette Pedersen som vi var sammen med i 2006 – 2008. Det var et gledelig gjensyn og for meg også et av høydepunktene på turen. Vi fikk hele lørdagen sammen før vi reiste tilbake til Soddo i dag på søndag etter gudstjenesten. I Awassa så vi apekatter, hyener og masse fugler. Vi hørte flodhester, men denne gangen så vi ingen.

Det er 180 kilometer mellom Soddo og Awassa og veiene er blitt mye bedre enn forrige gang vi kjørte her. Trafikken har nok også økt en god del, og det merkes på sykehusene at det er flere trafikkulykker, en stor del av traume pasientene skyldes trafikkulykker.

Neste uke reiser de to generelle kirurgene dr Gray og dr Pollock til Addis sammen med 4 av de 6 utdanningskandidatene, da har jeg sagt meg villig til å være her i Soddo for å dekke kirurgisk vaktberedskap. Det kan jo bli spennende.

Torsdag eller fredag, litt avhengig av når dr Gray og dr Pollock kommer tilbake, reiser vi til Addis Abeba.

Mange hilsener fra Soddo

Helen og Bjarte og barna

Kirkekoret i Tabor kirken, Awassa